

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

LXXVII. S. Eugenius I. Anno Christi 654. Constantis II. Imperat. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

git, Conciliorum in Secretariis habitorum
fessiones seu actiones *Secretaria* fore sem-
per appellata.

LXXVII.

S. EUGENIUS I.

ANNO CHRISTI 654.

CONSTANTIS II. IMPERAT.

14.

Pag. an.

625. §. 3.

An. 654.

§. 4.

EUGENIO Rufiniani filio, Ro-
mano Clerico à cunabulis, seu
Pontificiæ vicis fungendæ negotium,
seu Pontificatus ipse anno 654. VI.
Idus Septembr. traditus est. (1).
Neutrum enim cur pro certo affir-
mem, habeo, successeritne, Mar-
tino superstite, Vicarius muneri ejus,
an tanquam verus Pontifex Roma-
nam Ecclesiam administraverit. In-
ter eos me in re dubia poni malo,
qui dicunt, Eugenium ante Martini
mortem Vicarium ejus fuisse. (2)
Illud certum affirmo, Eugenium be-
nignitate, mansuetudine, affabilitate,
munificentiam in pauperes, aliisque
virtutibus eluxisse, nec tantum Sedis,
sed etiam Sanctitatis D. Martini succes-
sorem exiisse, ut ait Baronius in an-
notat.

notat. ad Martyrologium IV. Nonas Jun. quo die anno 657. moriens æternam beatitatem consecutus est, cum Pontificatum gessisset à tempore quidem electionis suæ annos duos, menses octo, dies viginti quatuor, ab exitu autem Martini annum unum, menses octo, dies quindecim,

Bar. an.
655. §. 1.
Pag. 9. 2.

ANNOTATIONES.

(1) Edmundus Martene de Antiquis Ecclesiæ ritibus lib. 1. c. 8 art. 3. n. 2- *Minores Ordines infantibus ipsis conferri potuisse, testantur Siricii Papa epistola 1. & Zosimi item Papa epistola 1. Revera autem collatos fuisse constat ex Libro Pontificali, in quo Eugenius Papa I. Clericus à cunabulis legitur.*

(2) Martino I. anno 653. XIII. Kal. Jul. in Græciam deportato, Archidiaconus, Archipresbyter, & Primicerius Notariorum Romanam Ecclesiam administrandam susceperunt. Hoc testatur Martinus idem Epist. 15. apud Labbeum tom. 6. Conc. pag. 65. *Jussio à Calliopa porrecta est Presbyteris & Diaconibus, in qua humilitatis mea abjectio continebatur, quod irregulariter & sine lege Episcopatum surripuissem, & non essem in Apostolica Sede dignus insitui, sed omnimodis in hanc Regiam Urbem*

Urbem transmitti, subrogato in loco meo Episcopo: quod necdum factum est, & spero, quod nec aliquando fieri habet, quia in absentia Pontificis Archidiaconus, & Archipresbyter, & Primicerius locum presentant Pontificis. Epistola hæc scripta est post diem 17. Septembris anno 654. quo die Martinus Constantinopolim appulit. Eo autem tempore ipsum latebat Electio Eugenio, alioquin non scripsisset, nunquam contigisse, ut in locum Pontificis absentis alius subrogaretur, & sperare se, nunquam id factum iri. Ast audito, Romanum Clerum ab Exarcho Calliopa vi compulsum fuisse ad eligendum novum Pontificem, eaque de causa Eugenium sibi substitutum; ne cui Monothelitarum fautori Pontificatus traderetur ab Imperatore, statim eam electionem se non improbare professus est epist. 17. quæ exstat apud Labbeum tom. 6. Conc. pag. 76. & apud Baronium ad an. 652. §. 7. *Verumtamen Deus per intercessionem S. Petri stabiliat corda eorum in Orthodoxa Fide, & confirmet contra omnem hæreticorum & adversariorum Ecclesiam nostram personam, & immobiles custodiat præcipue Pastorem, quem eis nunc præcesse monstratur.* Ex his colligunt nonnulli, Eugenium fuisse Pontificem etiam Martino vivo. Baronius ad an. 652. §. 11. & ad an. 654. §. 6. existimat, Eugenium Martino superstite vicarium fuisse, & durat post Martini obitum, novo accedente

consensu Cleri, esse cœpisse verum Pontificem. Nam quid vetat, quominus dicamus, idcirco Eugenium tum Pontificem designatum, ut ipse unus, id postulante Ecclesiæ necessitate, pro Archidiacono, Archipresbytero, & Primicerio, gereret vices Pontificis exulantis, ideóque appellatum Romanæ Ecclesiæ *Pastorem* à Martino, quod absentis legitimi *Pastoris* officio fungeretur? At enim jamdiu moris erat, ut mortuo, vel absente Pontifice, à tribus memoratis viris Ecclesia regeretur, non autem Vicarius ei præficeretur. Quid postea? Nonne moris etiam erat, ut absente, ac nondum vitâ defuncto Pontifice, alius Pontifex non crearetur? Deinde nullâne res nova institui debet, & quod nondum est factum, id, ne si utile quidem ac necessarium sit, fieri oportet? Quid tam utile ac necessarium, quàm ut à Clero Romano eligeretur, qui personam sustineret Pontificis, & periculum ab Imperatore Monothelita metuendum averteret?

LXXVIII.

S. VITALIANUS.

ANNO CHRISTI 675.

CONSTANTIS II. IMPERAT.

17.

VITALIANUS Anastasio *Pon. Bar. an. tratio*, ut Ciaconius dicit, Si. 655. §. 11. gnix in Campania natus, anno 657.^{2. 3.}

III.